

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הגה"ק רבי מנחם מנדל בהג"ר צבי הירש זצ"ל
הרה"ק רבי מיכל מלעכוויטש. זצ"ל
הרה"ק רבי חנוך העניף ב"ר פנחס יעקב זצ"ל
הרה"ק רבי נחום מרדכי בהרה"ק ר' ישראל זצ"ל
הגאון רבי יחזקאל ב"ר יהודה לוינשטיין זצ"ל

משנה א'

משנתנו עוסקת בהבדלים שבין סימני הטומאה: שיער לבן ופשיון.

רבינו עובדיה מברטנורא

יש בשער - שיער לבן מטמא בתחילה.
כשהובא אל הכהן ויש בנגע שער לבן,
טמא. מזה שאין כן בפסיון שאינו מטמא
אלא בסוף שבוע.

ומטמא בכל מראה לובן - אפילו למטה
מארבעה מראות, דכתיב (ויקרא י"ג)
ומראה הנגע עמוק, מראה הנגע עמוק
ולא מראה שער לבן עמוק. מזה שאין כן
בפסיון שאין פסיון מטמא למטה מארבע
מראות, שבאותן מראות שהאדם מטמא
הפסיון מטמא.

ואין בו סימן טהרה - ואילו בפסיון יש בו
סימן טהרה, שאם פרח בכולו טהור.

מטמא בכל שהוא - אבל שער לבן אינו
מטמא בפחות משתי שערות, דמייעוט
שער שנים.

חויץ מן הנגע - כשפשה חויץ לנגע, טמא.
אבל שער לבן בעינין שיהא בנגע, כדכתיב
(ויקרא י"ג) ושער בנגע הפך לבן.

יש דברים הנוהגים בשער לבן מה שאין בפשיון ואינם נוהגים בפשיון, ויש דברים
הנוהגים בפשיון מה שאין בשער לבן ואינם נוהגים בשיער לבן. ששער לבן
מטמא בתחלה שכן כשרואה הכהן את הנגע בפעם הראשונה ויש בנגע שיער לבן, הרי הוא
מטמא, מה שאין כן בפשיון, שאינו מטמא אלא אם פשה בסוף שבוע ההסגר, וכן ומטמא
בכל מראה לובן היינו ששיער לבן מטמא גם במראה שהוא יותר כהה מארבעת מראות
הנגעים, היינו שהוא יותר כהה מקרום ביצה, מה שאין כן בפשיון שמטמא רק באחד מארבעה
המראות שעיקר הנגע מטמא בהם, ואין בו סימן טהרה כלומר שאפילו אם נתמלא כל
הגוף שערות לבנות - לא נטהר, מה שאין כן בפשיון שאם פרח בכולו טהור*. ומהצד השני יש
דברים הנוהגים בפשיון ואינם נוהגים בשיער לבן, שהפשיון מטמא בכל שהוא
אפילו אם פשה במקצת, אבל שיער לבן מטמא רק כשיש שתי שערות לבנות, לפי שמיעוט שיער
שניים, וכן ומטמא בכל הנגעים וכן פשיון מטמא בכל הנגעים: בנגעי בשר, בגדים ובתים,
אבל שיער לבן הוא סימן טומאה רק בנגעי עור הבשר, בשחין ובמכווה, וכן כשהפשיון הוא חויץ
לנגע הרי הוא סימן טומאה, אבל שיער לבן הוא סימן טומאה רק כאשר השערות נמצאות
בתוך הנגע, מה שאין כן בשער לבן. כמו שביארנו לעיל בפרטי הדברים.

* כמו שכתוב "ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע, מראשו ועד רגליו,
לכל מראה עיני הכהן. וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע, כולו הפך
לבן טהור הוא" (ויקרא יג, יב-יג)

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ב'

משנתנו עוסקת בהבדלים שבין סימני הטומאה : מחיה ופשיון.

רבינו עובדיה מברטנורא

בכל מראה – היינו כמראה הבשר בין כושי

בין לבן בין אדום.

מטמא בכל שהוא – אבל במחיה בעיא

כעדשה.

חוץ מן הנגע מה שאין כן במחיה – שהמחיה

צריכה להיות בתוך הנגע.

יש דברים הנוהגים בְּמַחֵה מֵה שְׂאִין בְּפִשְׁיוֹן ואינם נוהגים בפשיון, וְיִשׁ דברים הנוהגים בְּפִשְׁיוֹן מֵה שְׂאִין בְּמַחֵה ואינם נוהגים במחיה. שְׁהַמְחִיָּה מְטַמָּא בְּתַחֲלָה כשרואה הכהן את הנגע בפעם הראשונה ויש בו מחיית בשר חי, הרי הוא מטמא, מה שאין כן בפשיון, שכן פשיון הוא רק לאחר הסגר וּמְטַמָּא המחיה בְּכָל מְרֵאָה בין שהיה מראה המחיה אדום, או שחור, או לבן, והוא שלא יהיה הלובן מארבעה מראות, ויש מפרשים 'בכל מראה' – היינו כמראה הבשר של המנוגע, בין כושי בין לבן בין אדום (שכן למדנו (ב, א) שיש דעות שפעמים כושי אינו ניטמא) ולכן באה המשנה ללמד שמחיה נראית על כל סוגי העור, מה שאין כן בפשיון שמטמא רק באחד מארבעה המראות (כמו שלמדנו במשנה הקודמת), וְאִין בְּה במחיה סִימָן טְהוֹרָה מה שאין כן בפשיון, שאם פרח בכולו טהור. ומהצד השני יִשׁ דברים הנוהגים בְּפִשְׁיוֹן ואינם נוהגים במחיה, שְׁהַפִּשְׁיוֹן מְטַמָּא בְּכָל שֶׁהוּא אפילו אם פשה במקצת הרי הוא מטמא, אבל מחיה אינה מטמא אם היא פחות מכעדשה, וּמְטַמָּא הפשיון בְּכָל הַנְּגָעִים כמו שביארנו במשנה הקודמת, אבל מחיה מטמא רק בנגעי עור הבשר, בקרחת ובגבחת, וכן הפשיון מטמא כשהוא נמצא חוץ לנגע, מֵה שְׂאִין כֵּן בְּמַחֵה שהיא מטמאה רק כשהיא בתוך הנגע.